

Hul mellem Sygekasseloven paa den ene Side og Alderdomsforsørgelsesloven paa den anden Side, som trængte til at udfyldes; og her pegede han udtrykkelig ikke blot paa de kronisk syge, Halvinvaliderne, men ogsaa paa Helinvaliderne. Saa fik vi, som alle ved, den meget langvarige Behandling i Invaliditets- og Alderdomskommisjonen fra 1903—14; og det var blandt andet paa Grundlag af det dér opsamlede Stof, at Socialdemokraterne i 1917 fremsatte deres private Lovforslag, der ligesom det i sidste Samling fremsatte Regeeringsforslag udelukkende var formet som et rent Statsforsørgelseslovforslag. Det kan man selvfølgelig ikke bebrejde Socialdemokraterne, da de udtrykkelig i deres Program har Kravet om, at disse Spørgsmaal skal ordnes ved ren Statsforsørgelse, men lige saa bestemt har Venstre hævdet, ogsaa i sidste Samling, at vi maatte kræve, at Løsningen fandt Sted ikke som en Statsforsørgelse, men paa Forsikringsgrundlaget, og det er det, som nu er sket i det her foreliggende Lovforslag.

Jeg vil begynde med at anerkende og komplimentere den højtærede Indenrigsminister for den overordentlig klare Form, dette Lovforslag har faaet, særlig i Forhold til det meget vanskeligt over-skuelige Sygekasselovforslag, der dog er blevet saaledes af naturlige Grunde, fordi det er vokset historisk frem og lidt efter lidt er blevet ændret. Her staar vi imidlertid med et fuldkommen nyt Lovforslag, som har faaet en saa klar og koncis Tilskæring, at det er meget let at overse. Først og fremmest vil man straks blive klar over, at det er bygget paa Grundlag af det af Venstre ogsaa i sidste Samling hævdede Krav om, at Forsikringsprincippet skal ligge til Grund. Man har her delt Præmien i fire Dele, idet man kræver, at hvert Medlem af en anerkendt Sygekasse samtidig skal være invalideforsikret, og som Følge deraf skal han nu yde en aarlig Præmie af 4 Kr. 80 Øre, og hver Arbejdsgiver skal ligeledes yde en Præmie af 4 Kr. 80 Øre aarlig for hver Helaarsarbejder, han beskæftiger. Her er en rent teknisk Ændring, og man kan maaske sige, at den har mere end rent teknisk Betydning, men her er altsaa en Ændring i Forhold til det, der var foreslaaet sidste Aar. Forslaget gik da ud paa, at Arbejdsgiverne skulde betale et Beløb, som svarede til Halvdelen af det Beløb, de udrædede som Følge af deres Pligt i Henhold til Ulykkesforsikringsloven. Det er sikkert i adskillige Henseender et Fremskridt,

at det nu skal ske i Forhold til det Antal Helaarsarbejderne, som vedkommende beskæftiger. Der foreslaas saa, at den øvrige Del af Udgiften skal udrædes derved, at Statskassen og Kommunekassen yder Resten med Halvdelen hver. Men her findes der i § 10 en Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende lægger megen Vægt paa netop ud fra et Forsikrings-synspunkt. Da det jo, fordi man har et for ringe statistisk Materiale at bygge paa, er vanskeligt at sige, om de her nævnte Beløb vil komme til at strække til, bestemmes det udtrykkelig i § 10, at hvis det viser sig, at Udgiften bliver større end anslaaet, og hvis det derigennem bliver fornødent at forøge Bidragene, skal den Forøgelse heraf, som finder Sted for Statskassens og Kommunekassens Vedkommende, ligeledes finde Sted med Hensyn til de forsikrede Præmie og med Hensyn til Arbejdsgivernes Tilskud, saaledes at Byrden stadig vedbliver at være procentvis den samme for disse forskellige Faktorer. Jeg skal rent i Forbigaaende gøre opmærksom paa en lille Ændring i Sygekasseloven, som vedrører de invalideforsikrede, nemlig denne, at hvis en Sygekasse ophører at bestaa, skal de Medlemmer, som tidligere stod i den, have ikke som nu to Maaneders, men tre Maaneders Respit til Indmeldelse i en ny Sygekasse. Det er udtrykkelig, som det staar i Bemærkningerne, sket først og fremmest af Hensyn til, at det er saa overordentlig betydningsfuldt for vedkommende at komme ind i en Sygekasse for ikke at tabe sin Ret til Invaliderrenten.

Som jeg allerede tidligere har nævnt, er Invaliderrenten fastsat til et Beløb af 800 Kr. aarlig, og dertil kommer Kur og Pleje i Sygdomstilfælde, hvad jeg senere skal komme tilbage til. Som det maaske vil erindres, var den Invaliderrente, som var foreslaaet i det Lovforslag, den radikale Regering fremsatte i sidste Samling, fastsat til 340—420 Kr. for en enlig Mand og til 300—360 Kr. for en enlig Kvinde. Man vil se, at det faste Beløb er fastsat til en langt højere Sum i det foreliggende Lovforslag end i det tidligere. Jeg skal ganske vist indrømme, at saa havde det sidstnævnte Lovforslag den Tilføjelse, at hvis vedkommende Invalid ikke mente at kunne være tilfreds med den fastsatte Invaliderrente, var han berettiget til at kræve et Tillæg af Kommunen, og hvis Kommunen ikke vilde yde et Tillæg, som vedkommende var tilfreds med, kunde denne klage til Inden-